

Stечаjna upraviteljica
LOVORKA JURANOVIĆ
Zagrebačka 16, 51000 Rijeka
Gsm: +385 (0) 98 905 8659
e-mail: lovorka.juranovic@gmail.com

Na posl.br. P-549/2025

**OPĆINSKOM SUDU
U RIJECI**

za

ŽUPANIJSKI SUD

Tužiteljica: Srebrenka Iveković iz Ičića, Antona Dminaka 30, OIB: 14377301172, koju zastupa punomoćnica i kćerka Maria Iveković iz Ičića, Antona Dminaka 30

Tuženik: MTG d.o.o. u stečaju Cestice, Malo Gradišće 16 a, OIB: 790061330069, zastupano po stečajnoj upraviteljici Lovorki Juranović

radi utvrđenja ništetnosti

ŽALBA TUŽENIKA

protiv presude Općinskog suda u
Rijeci posl.br. P-549/2025 od
08.srpnja 2025. godine

2X.-

Protiv uvodno označene presude kojom je u toč. I utvrđen ništetnim ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 20.ožujka 2009. između Drenke Iveković iz Ičića, Antona Dminaka 30 (OIB:521373010001) i MTG d.o.o. iz Cestice, Malo Gradišće 16 a (OIB:79061330069), ovjeren kod javnog bilježnika Krešimira Kuzle u Opatiji, poslovnog broja OV-241/09 te u toč. II naloženo zemljišnoknjižnom odjelu Opatija Općinskog suda u Rijeci da briše sve upise temeljem naznačenog ugovora i to upis prava vlasništva izvršen temeljem tog ugovora, tuženik u zakonskom roku podnosi žalbu zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

Pobijanom presudom počinjena je aposlutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 2 toč. 11 ZPP-a te bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 1 u svezi s čl. 377 st. 2 ZPP-a.

Kako se navodi u toč. 4 obrazloženja presude, Županijski sud u Zadru je u rješenju posl.br. GŽ-861/2024 od 18.03.2025.g., odlučujući o žalbi tuženika protiv prvostupanjske presude od 16.12.2019.g. kojom je tužbeni zahtjev usvojen, zauzeo stav da „Pogrešno je pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da je posljedica nesporedazuma stranaka pri sklapanju ugovora ništetnost tog ugovora jer prema čl. 322. st. 1. ZOO ništetan je tek ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva... Posljedica prividnog ugovora nije njegova ništetnost - već to da među ugovornim stranama prividan ugovor nema učinka, on je pravno nepostojeći pravni posao jer između ugovornih strana takvog ugovora nije postignuta suglasnost volja.. Takav ugovor, jer kao pravno neegzistirajući (nepostojeći) nema učinka među ugovornim stranama, ne može biti „protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva“, pa slijedom toga niti ništetan u smislu odredbe čl. 322. st. 1. ZOO, koja posljedicu ništetnosti vezuje uz te okolnosti..“

U toj je ukidnoj odluci navedeno da je drugostupanjski sud utvrdio da „se presuda u pobijanom dijelu ne može ispitati s obzirom da u obrazloženju nisu jasno navedeni razlozi o svim odlučnim činjenicama, a navedeni razlozi su nejasni i proturječni sami sebi i sadržaju provedenih dokaza“ te je dana uputa prvostupanjskom sudu da u ponovnom postupku „mora dodatno obrazložiti na kojim činjenicama zasniva svoju odluku u pogledu tužbenog zahtjeva, time da kod izvedenih zaključaka i ocjene dokaza mora imati u vidu naprijed navedeno“ te da će „ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti procesne povrede te postupiti sukladno uputama iz ovog ukidnog rješenja i nakon toga pravilnom primjenom materijalnog prava te cijeneći dokaze sukladno odredbi iz čl. 8. ZPP ponovo odlučiti o zahtjevima stranaka i o troškovima ovog postupka“.

Unatoč tome i protivno odredbi čl. 377 t. 2 i čl. 8 ZPP-a, sud donosi pobijanu presudu sadržajno identičnu onoj od dana 16.12.2019.g. što se tiče provedenih dokaza, njihove ocjene i zauzetog stajališta (to je jasno uočljivo usporedbom ovih dviju presuda), pa se utoliko predlaže da se navodi iz žalbe tuženika podnesenih protiv presude od 16.12.2019.g. smatraju istaknutim i u odnosu na predmetnu pobijanu presudu, uz dodatak u odnosu na razloge i stajališta suda iznesena u ovoj presudi, koju žalbu tuženik dodatno obrazlaže kako slijedi.

Naime, iz izreke pobijane presude zaključuje se da se tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti prihvaća, dok se u obrazloženju presude- str. 11 toč. 11 presude navodi da „Sukladno čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05. i 41/08.; dalje ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.“, pa u toč. 12 obrazloženja zaključuje da „ Tijekom dokaznog postupka sud nije utvrdio da bi predmetni Ugovor o kupoprodaji bio protivan Ustavu Republike Hrvatske ili moralu društva“.

Također, na str. 13 toč. 14.1 obrazloženja navodi se da „ovaj sud zaključuje da bi, prema stajalištu drugostupanjskog suda, tužbeni zahtjev tužiteljice bio osnovan da je on postavljen na utvrđenje da ugovor nije niti nastao ili da ugovor nema učinka među ugovornim stranama“.

A onda nakon toga, u toč. 14. 2 obrazloženja slijedi potpuni obrat u kojem sud zaključuje da bi bio „predstavljalo bi pretjerani formalizam u primjeni prava odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice isključivo iz „pravno-tehničkog razloga“ kada upravo opća norma iz čl. 322. st.1. ZOO-a propisuje ništetnost kao posljedicu ugovora koji su protivni prisilnim propisima. Prividan ugovor i/ili ugovor kod kojeg je utvrđeno da postoji nespornost o njegovoj pravnoj naravi neupitno su protivni prisilnim propisima pa se nužno nameće zaključak da svaki „ugovor koji nije nastao“ ili koji „nema učinka među ugovornim stranama“ je, upravo zbog svoje protivnosti prisilnim propisima, ništetan primjenom čl. 322. st.1. ZOO-a. S druge strane, svaki ništetan ugovor nije i „ugovor koji nije nastao“ odnosno „ugovor koji nema učinka među ugovornim stranama“

Što je sud ovim potpuno konfuznim obrazloženjem zapravo mislio reći ostaje nejasno, kao što ostaje nejasno zbog čega je u ponovljenom postupku u više navrata, nakon ustrajanja kod tužbenog zahtjeva kako je postavljen, izrijeком upozoravao tužiteljicu na mogućnost angažiranja kvalificiranog punomoćnika, pa kad ona to nije učinila svejedno presudom prihvatio ovaj, sa stajališta zakona i sudske prakse, nepravilno postavljen tužbeni zahtjev, jer da bi sve drugo predstavljalo „pretjerani formalizam“. Uz to, još se u prilog svom shvaćanju, sud poziva na stajališta Eurospkog suda za ljudska prava, promjenjivost sudske prakse i legitimna očekivanja tužiteljice, jer da je „temeljem dostupne sudske prakse u vrijeme podnošenja tužbe odnosno zaključenja prethodnog postupka tužiteljica imala legitimno očekivanje da je njezin tužbeni zahtjev pravilno postavljen odnosno da je posljedica nesporazuma i/ili prividnog ugovora upravo njegova ništetnost“, pa je valjda u konačnici presuda kakva jest donesena radi zaštite tužiteljinih prava iz čl. 6 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

U tom kontekstu sud se poziva na shvaćanja iznijeta u odlukama sudova u RH pa i pravno shvaćanje prihvaćeno na sjednici Građanskog odjela VSRH od 14.11.2013., stajališta iznijeta u presudi VSRH posl.br. Rev-2357/15 od 2. veljače 2016. i Rev 12/2020-3 od 14. travnja 2021), očito zanemarujući da je u konačnici i baš to prihvaćeno pravno shvaćanje bilo obvezujuće za sudove u trenutku podnošenja tužbe u ovom predmetu, te ujedno ista shvaćanja relativizirajući pozivom na drugačije odluke te svoje tumačenje odredbi čl. 282 i 285 ZOO-a i posljedicama tih „zabranjenih“ ugovora, čija da je posljedica također ništavost. A ovdje moramo postaviti pitanje kojim je to propisom zabranjeno skopiti prividan ugovor? Zakon takvo što ne zabranjuje, već jedino propisuje posljedice takvih ugovora- da isti nisu ni nastali. Pa kada nisu nastali ne mogu, kako je već to izraženo u nizu odluka, biti ni ništetni.

Osim toga, a vezano uz naprijed navedeno, postavlja se pitanje i legitimnog očekivanja tuženika da će upravo s obzirom na aktualnu sudsku praksu u svezi spornog pitanja u ovom sporu uspjeti, pa je vodeći računa samo o legitimnom očekivanju tužiteljice iz razloga koji su iznijeti, a istodobno zanemarujući interes i očekivanja

tuženika, presudom dovedena u pitanje pravična ravnoteža između stranaka. Jer jednako kao i tužiteljici, i tuženiku je zajamčeno pravo na pravično suđenje.

Nadalje, činjenično stanje je u presudi pogrešno odnosno nepotpuno utvrđeno. Naime, u ranijoj kao i u pobijanoj presudi, iznose se teze o prividnosti ugovora, no sud propušta uzeti u obzir i obrazložiti navode tužiteljice iznijete kako u ovom tako i u postupku Ps-33/15, presuda iz kojeg se također spominje u obrazloženju, a u kojem je tužiteljica tvrdila da je „sklapanjem ovih pravnih poslova njezina baka ustvari prevarena“, odnosno koje se tijekom postupka svode ako na isticanje mana volja u pogledu predmeta i naravi ugovora, tako i vrijednosti činidbi, što sve ima za posljedicu poboynost a ne ništetnost ugovora, no o ničemu od navedenog pobijana presude ne sadrži razloge, kao što ne sadrži niti osvrt na stav suda zauzet u pravomoćno okončanom postupku posl.br. Ps-33/15 i to da je taj „sud je po službenoj dužnosti ocijenio ugovor o kupoprodaji nekretnine kao pravno valjan, obzirom da nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe članka 322. stavak 1. ZOO za utvrđenje ništetnosti istog. Ugovor je predviđen zakonom, sačinjen je u propisanoj formi, sadrži sve bitne sastojke, stvar i cijenu, izvršena je prodavateljici isplata cjelokupnog iznosa kupoprodajne cijene“. ... te da su “Vlasnica i stjecatelj prava nadogradnje ugovorili su da nakon što se izvrši nadogradnja, tuženik stječe pravo vlasništva nadograđenog dijela, a naknada za to pravo je prema članku 11. uključena u kupoprodajnu cijenu ¼ dijela nekretnine”.

Isti žalbeni razlog, kao i onaj iz čl 354 st. 2 toč. 11 ZPP-a ostvaren je i u odnosu na dio obrazloženja presude u kojem se obrazlaže zbog čega bi i simulirani ugovor o osiguranju tražbine bio ništetan, iz kojeg odlomka obrazloženja (toč.16) nije jasno ni koja se tražbina navodno osiguravala ni na koji način pa u tom dijelu presudu također nije moguće ispitati.

Slijedom svega navedenog, prihvaćanjem tužbenog zahtjeva pogrešno je primijeno i materijalno pravo.

Stoga se predlaže razloge ove žalbe uvažiti i preinačiti pobijanu presudu na način da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije.

U Rijeci, 21. srpnja 2025. godine

Tuženik po stečajnoj upraviteljici

Popis troškova:
-sudska pristojba za žalbu